

ORD afsjungne vid St. Henriks källa

den 18 Juni 1857.

*Djupt i mörker Suomis arma
Folk i långa sekler satt;
Herren ville sig förbarma,
Taga det ur dödsens natt,
Öfver landet närmast polen
Bjöd han då sin sol gå upp:
Christus Jesus var den solen,
Läfvets, salighetens hopp!*

*Här, ja, här ur denna källa
Lät han, uti Christi dop,
Himlens nådegåfvor qvälla
Öfver hedningarnes hop.
Och till dem, som undan nåden
Gömt sig i den djupa skog,
Främst ibland sändninge-båden
Ut sjelf biskop Henrik drog.*

*Väl barbarens yxa fällde
Honom ack! så snart till jord,
Här dock korset ren han stälde,
Och förkunnat lifsens ord;
Seger allestäds och styrka
Christi sak i döden vann,
Äfven här hans helga kyrka
Ur martyrens blod upprann.*

*Här hon restes, här på stranden
Re'n månghundra år hon stått,
Kring de vida, öde landen
Ut allt ljus från henne gått. —
Ned dess spiror ofta böjdes,
Och dess murar blefvo grus,
Dock hvar gång mer herrligt höjdes
Här ur stoftet Herrans hus.*

*Så skall evigt trygg hon vara,
Ty hon står på helig grund,
Christus, och det rena, klara
Ordet ur Guds egen mund;
Och, som våra fäder, trygga
Under alla ödens lopp
Här vi skole bo och bygga
Ty till henne står vårt hopp.*

*Se, ditt folk att tacka, prisa
Från all landet samlar sig,
Och en ny och helig visa
O Gud fader! sjunger dig.
För en sådan salig gåfva
Gif, o gif, att rätt vi må
Nu och städs Dig kunna lofva,
Och i trona faste stå!*